Ч. 144 Пятниця 28 червня (10 липня) 1896. Рік VI

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люді Пльона і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Віче католицке.

Вчера вечером відбуло ся друге повне засїданє віча католицкого. Засїданє відкрив кн. Адам Сапіга, а секретар кн. Любомірский відчитав привітні телеґрами, передовсїм же телеґраму від Є. Вел. Цїсаря з подякою за телеґраму преданности вислану вічем.

Опісля промавляв насамперед Впреосьв. Архиеп. лат. обряда Северин Моравский і зазначив, що унїя берестейска була одною частиною змагань стремлячих до сполученя церкви божої на земли, що була добродїйством не лиш для народу, котрий єї приняв, але й для Поляків, котрих судьба получила з Русинами. Єдність та, яку дає унїя, єсть конче потрібна, бо становить підставу для спільної працї, особливо в нинїшних часах, коли із заходу сунуть ся на наш ґрунт оклики стремлячі до пересбразованя сьвіта на новий лад. В так трудних часах, єдність всїх католиків єсть потрібна, щоби тій небезпечности ставити опір.

Опісля відчитано резолюциї ухвалені в поодиноких секциях. Коли відчитано сему резолюцию що-до становища дворів в справі житя католицкого на селї а іменно: „Віче признає, що нещастєм релїгійним, народним і суспільним єсть продаж і винаймане ґрунтів нехристиянам“ — роздали ся в цїлій сали грімкі оплески і голоси притакуваня і ледви аж по кількох минутах настав спокій.

Відтак промавляв надпроґрамово о. лат. обр. Ант. Вільчкевич з Олесна в сапчїзкім повітї іменем союза селяньского в своїм повітї і сказав: З многих сторін нашого краю несуть ся голоси: Стоїмо на вулкані! А тим вулканом то — нарід. Так зле не єсть. Нарід має причини до невдоволеня і коли здавало ся, що іде за социялїстами, він шукав лиш справедливости. А що ту справедливість обіцювали єму социялїсти, то горнув ся до них. Але тепер вже провидїв і дасть Бог, провидить всюди.

Опісля виголосив проф. др. Шараневич довшу бесїду о Унїї берестейскій та обговорював моральний і матеріяльний стан руского народу і руского духовеньства перед і по унїї.

Послїдний промавляв ґр. Ст. Тарновский о суспільних задачах і похибках. Бесїдник доказував, що житє католицке більшає, але рівночасно з добрим більшає і зле а навіть стає ще більше. Вже завелась борба, і то завзята. Бунт против власти церковної і ненависть суспільна виступають вже отверто. Воюють брехнею і баламученєм совісти та умів. Суспендований сьвященик (Стояловский — *Ред.*) відправляє службу божу, хоч єму не вільно. Ненависть против всякої власти і всякого порядку розсїває ся письмом. Було би до того не прийшло, коли-б ми завчасу були мали отверті уши і готові до роботи руки. Не о теперішність розходить ся, але о будучність. До того потреба нам правди і працї. Будьмо католиками на правду і робім як говоримо.

Засїданя секций.

Секция житя католицкого. В секциї сїй промавляв насамперед настоятель чина Єзуїтів о. Генрих Яцковский і говорив о ознаках краю католицкого. В дискусиї забирали голос: о. Сарма, інжинїр Бавер, котрий домагав ся, щоби в сьвята не вільно було полювати; п. Лянґер домагав ся, щоби склепи підчас великих торжеств і процесий були замикані та щоби войско діставало поученє, як має заховувати ся підчас процесий; о. Струтиньский, котрий виголосив довшу бесїду о сьвяткованю недїлї. Наконець ухвалено дотичні резолюциї. О. Яцковский при кінци свого реферату, говорячи о відносинах межи католиками обох обрядів, сказав, що нинї виробив ся сепаратизм а навіть антаґонїзм. Сепаратизм в житю товарискім утрудняючий взаїмне пізнанє себе, сепаратизм в обходженю сьвят, сепаратизм в школї, в товариствах, братствах і т. д. Бесїдник поставив таку резолюцию: Друге віче католицке, складаюче ся з католиків всїх трох обрядів в краю істнуючих, висказує свою сердечну участь в тристалїтнім ювилею сьв. Унїї, і користаючи з сеї нагоди взиває всїх людий доброї волї, щоби у взаїмних відносинах межи Поляками а Русинами як найстараннїйше уникали всего, що дїлить, а з рівною старанностию підпирали все, що сполучає.

По полудни реферував п. М. Бартиновский в справі милосердия католицкого і ухвалено майже без зміни поставлені ним резолюциї, поручаючі приступованє до товариства сьв. Винкентия а Павльо та закладанє по містах домів працї і пристановищ для невилїчимих товариства сьв. Иосифа з Ариматеї а наконець підпиранє місий католицких.

Секция економічно-промислова. Наради відбували ся під проводом дра Мілевско-

---

38)

Дїти капітана Ґранта.

Фантастично-наукова подорож Юлїя Верна.

(Дальше).

Тимчасом гнав *Дункан* до берега з страшною скоростию. Незабаром був вже лиш дві милї від піскових лав. Мрака то розступала ся, то закривала землю; однако Джонови заєдно здавало ся, що поза тим скаженїючим валом води бачить спокійнїйшу полосу моря, на котрій *Дункан* був би безпечнїйший. Але як до неї дістати ся?

Джон візвав подорожних на поміст; не хотів, щоби в хвили як корабель буде розбивати ся остали в запертю, в каютах. Ґленарван з товаришами глядїли з тревогою на розбурхане море. Мария Ґрант поблїдла.

— Джон! — сказав Ґленарван придавленим голосом — буду старати ся спасти мою жінку, або погибну з нею разом. Ти памятай о міс Ґрант.

— Добре! — відповів Джон дрожачим від зворушеня голосом.

Дункан був вже дуже близько лави, котру міг би був легко переплисти, бо вода була досить висока, колиб ое величезні филї, що підносили ся страшенно високо, а відтак враз розступали ся аж до самого дна.

Капітанови прийшла на гадку ще одна річ.

— Трапу! — крикнув. — Давайте чим скорше трапу!

Моряки порозуміли зараз значінє тих слів. Ходило о то, щоби ужити средства, котре нераз удає ся. Іменно можна втихомирити на хвилю розбурхані филї, коли наллє ся на воду верству товстої течи. Успіх того певний, але як сказано на хвилю, бо відтак море ще більше на тім місци шалїє і горе кораблеви, котрий наткнувсь би на в ту пору на ті скаженїючі филї.

— Добре! — крикнув Джон, виглядївши догідне місце, куди корабель міг переплисти.

Не минуло й двайцять секунд, а *Дункан* був вже безпечнїйший на значно спокійнїйших водах, за пагубними пісковими лавами. Тимчасом океан кидав ся і лютував з другої сторони лав ще з більшою силою.

VI.

Пригірок Бернуилї.

Джон Менґлїс погадав наперед о тім, щоби свій корабель добре прикріпити і обезпечити на двох котвах; то тим лекше удало ся, що ґрунт був твердий, отже дуже до того придатний. *Дункан* по тількох годинах небезпечности опинив ся вкінци в безпечнім місци, захороненім від вітрів, що віяли від повного моря.

Льорд Ґленарван стиснув руку молодого капітана і сказав:

— Дякую вам Джоне!

І Джон був гордий з тої подяки. Ґленарван не зраджував перше свого непокою і нї леді Єлена, нї Мария Ґрант, нї навіть Роберт не догадували ся як велика була та небезпечність, котра лише що минула.

Одно питанє треба було вияснити, а іменно: до якої точки побережа загнала буря *Дункана*, як він верне до свого рівнобіжника і як далеко на полудневий захід був віддалений від пригірка Бернуилї. Насамперед всї звернули ся з запитанями до Джона, котрий зараз став вимірювати місце.

По скінченім обчисленю показало ся, що *Дункан* не богато завернув з дороги, бо ледве о два степенї. В тій хвили находив ся він під 136°12' довжини і 35°7' ширини коло пригірка Пригод, що лежить на однім з полудневих кінців Австралїї, а о триста миль від пригірка Бернуилї.

Пригіркови Пригод відповідає пригірок Борда утворений з продовженя острова Канґару. Між тими двома пригірками тягне ся пролив Інвестіґатор, що веде до двох досить глубоких заливів, одного на півночи: Спенсер — а другого на полудне: сьв. Вінкентия. На всхіднім березї того другого заливу лежить порт Аделяйди, столицї тої провінциї, званої полудневою Австралїєю. То місто засноване 1836 р., числило в 1864 роцї вже сорок тисячів мешканців і мало дуже користні условини торговельні і промислові. Мешканцї Аделяйди займали ся головно управою урожайних ґрунтів, плеканем винної лози, помаранчевих дерев і всїх рільних богатств. Там можна найти менше інжинерів як рільників і загал мешканців більше хилить ся до господарства як до торговлї або до механічних штук.

Чи буде міг *Дункан* направити там свої ушкодженя? Ту справу треба було рішити. Джон Менґлїс хотів щось певного о тім знати,

го. Др. Вол. Пілят реферував в справі фахової орґанізациї в промислї. Дискусию над рефератом треба було перервати, бо референт заслаб. — О. Ян Баденї, монах чина Єзуїтів, реферував в справі товариств робітничих. В дискусиї забирали голос: Нїмчиновский, Квасніівский, о. Лабай з Кракова, Горошкевич зі Станїслава і Сужицкий з Кракова. Наконець ухвалено резолюциї, поставлені о. Баденї'м: 1) Закладати католицкі товариства робітничі, потрібні для розбудженя в людности робітничій почутя самооборони против аґітаций, що ширять гадки перевороту, та ініцнятиви для поліпшеня своєї моральної і матеріяльної долї. — 2) Сполучати ті товариства в епархіяльні, а евентуально в одну звязь обнимаючу цїлу Галичину. — 3) Головними средствами ведучими до цїли мають бути з'їзди їх представителїв і спільний орґан заступаючий їх інтереси.

Проф. др. Йордан реферував в справі опіки над термінаторами. В дискусиї забирали голос між иншими п. Цвіклїцер, Вісьньовски, і о. Дуткевич. Ухвалено резолюцию того змісту, щоби в кождім містї основало ся товариство, котре би заняло ся опікою над термінаторами.

По полудни реферував п. Вісьньовский в справі католицких товариств ремісничих і домів для робітників. Ухвалено резолюцию поручаючу закладати по всїх містах товариства челяди католицкої, товариств майстрів та опіки над термінаторами і розвинути акцию в справі достави робітникам дешевих помешкань і помочи в набуваню домів на власність. — В заступстві о. др. Бартошевского реферував о. Пакиж в справі торговлї предметами релїґійними і ухвалено резолюцию в цїли заказаня жидам виробляти і продавати предмети лїтурґічні.

Перегляд полїтичний.

В сали Товариства кредитового земского відбуло ся вчера засїданє обох польских центральних комітетів виборчих, всхідного і західного під проводом ґр. Войтїха Дідушицкого. На засїданю тім ухвалено інструкциї для мужів довіря і для комітетів льокальних при виборах зі всїх курий до Ради державної. Дотичні проекти реферував на засїданю пос. Т. Мерунович.

Правда о тридержавнім союзї вийшла аж тепер на верх. Оголосив єї бувший італїяньский президент мінїстрів Кріспі спонуканий до того своїми противниками. Він надіслав до Riform-и таку телеґраму: Тридержавний договір має характер оборонний а не зачіпний. Всї три союзні держави запоручили собі ним взаімне удержанє територияльного status quo. Я до того договору нїчим не причинив ся, навіть не мав нагоди єї ужити. Договір підписав в 1882 р. Манчіні, Робілянт продовжив єго в 1887 на пять, а відтак Рудіні на 12 лїт. Договір мав той наслїдок, що мир був удержаний і був спасенним добродїйством для заворушеної Европи, як що-до виринувших справ, так і що-до пристрастного роз'яреня. Чую ся в обовязку заявити то в хвили, коли з партийних взглядів дехто старає ся переконувати, що суть два договори, один, котрого я уживав а другий, котрого хотять ужити мої противники.

Новинки.

Львів дня 9 липня 1896.

— **Дирекция зелїзниць державних в Станиславові** заключила контракт з фірмою Сіменс і Гальскє о осьвітленє двірця зелїзничого сьвітлом електричним. Контракт заключено на 40 лїт.

— **Огонь** вибух дня 1 с. м. в Солонім, селї заліщицкого повіта. Люди були заняті в поли і заки прибігла до Солоного пожарна сторожа з Товстого, погоріло пять селяньских загород і фільварок кн. Пониньского.

— **Інститут для дївчат** отвирає в Коломиї з новим шкільним роком тамошне товариство „Руский женьский кружок". Оплата за цїле удержанє виносить 18 зр. місячно. В інститутї будуть учити історії Руси, рускої лїтератури, а за осібною оплатою францускего язика, гри на фортеп'янї і науки крою.

— **Град.** В місцевостях Кіцмани і Ошихлїбах на Буковинї впав сими днями величезний град, котрий наробив шкоди 10.000 зр.

— **Карна розправа** против бувшого начальника громади Завалова Вільгельма Лїберсбаха о провину з §. 104 з. к. (приниманє дарунків в урядованю) відбула ся дня 3 с. м. в окружнім судї в Станиславові. Ся розправа против Лїберсбаха була вже друга, бо при першій увільнено єго, однако найвисший трибунал зніс той вирок і поручив розписати нову розправу. Лїберсбаха обжаловано, що виставив сьвідоцтво убожества Петрови Федюшкови, приналежному до войнилівскої громади, щоби увільнити єго від плаченя коштів лїченя в шпитали калускім в сумі 101 зр. 10 кр. і за се взяв гроші. По переведеній розправі засуджено начальника громади завалівскої на два місяцї арешту.

— **Темний матурист.** Ґазета „Кієвлянїн" доносить о такім рідкім випадку, який лучив ся недавно в ґімназиї в Прилуках. Місцева рада педаґоґічна признала сьвідоцтво зрілости ученикови, що від дитиньства отемнів. Помимо того здав той ученик іспит з відзначенєм з усїх предметів, крім старинних язиків. Ученик називає ся Щербин, єсть сином сьвященика і вже в третім роцї житя стратив зір в наслїдок нещастного припадку. Єго учили два братя: студент унїверситету і ученик ґімназиї. Щербин незвичайно спосібний, учив ся дуже легко і коли одержав позволенє куратора наукового округа, став ходити до висших кляс ґімназияльних і скінчив їх з відзначенєм. При письменних іспитах помагав собі машиною до писаня, при ґеоґрафії випуклими картами, при ґеометриї металевою сїткою, на котрій при помочи тонких шнурків зачеркував фіґури і т. д. Щербин має 22 роки і тепер по окінченю ґімназиї має намір вступити на виділ правничий унїверситету.

— **Скорість лету голубів.** У Франциї роблено дуже цікаві досьвіди що-до скорости лету голубів. Около 60.000 штук тих птиць доставлено до Парижа з ріжних околиць Франциї і Бельгії і пущено їх з вежи Айфель. Найскорше летїли голуби з місцевости Абевійль, бо 150 кільометрів улетїли за одну годину і 58 секунд. Голуби, з котрими роблено проби, не належать до рода почтових, котрі, як звістно найскорше летять. Що-до того зібрав Рошар ряд цїкавих даних, котрі відтак оголосив в часописи „Натір" В р. 1862 голуб випущений в Сан-Себастиян в Іспанії, прилетів до Ліеж в Бельгії за 16 годин, улетївши 1000 кільометрів, або 58 клм. на годину. Ще скорше

отже велїв нурцям скочити у воду і оглянути зад корабля. Моряки, оглянувши корабель, донесли капітанови, що в однім місци зігнула ся шріба і не могла обертати ся. То ушкодженє було таке важне, що тяжко було навіть припускати, аби в Аделяйдї можна було найти потрібні до направи прилади.

Ґленарван порадив ся з капітаном і рішив, що *Дункан* поплиле вздовж австральских берегів та буде глядати слїдів *Брітаннії* аж до пригірка Бернуілї. При тім пригірку задержить ся, розвідає ся ще докладнїйше о всім і пустить ся відтак в дальшу дорогу до Мельбурн, де вже на певно буде можна направити єго ушкодженя. Скоро шріба буде в порядку, пустить ся *Дункан* дальше вздовж всхідних берегів, щоби продовжати слїдженє за погибшим кораблем.

Ту постанову приймили і затвердили всї, а Джон Менґлїс ждав лише на перший приязний вітер, щоби виплисти на море. Не довго ждав. Перед вечером ґураґан перестав цїлком, а по нїм настав лагідний полуднево-західний вітер. Пороблено всї приготовленя до дальшої подорожи, затягнено вітрила і о четвертій годинї рано пущено ся з вітром до австральских берегів.

Дві години пізнїйше стратила осада яхту з очий пригірок Приґід і минула пролив Інвестіґатор. Вечером обплив корабель пригірок Борда і остров Канґуру. То найбільший з поміж малих австральских островцїв. На него вивозять переступників. Вид острова був пречудний. Величезний килим зелени вкривав єго скалисті береги, а поміж корчами і по лугах блукали несчисленні стада канґурів. На другий день вилїзли подорожні на берег, щоби пізнати остров. *Дункан* був тодї між трийцятим шестим і трийцятим осьмим рівнобіжником. Ґленарван постановив не минути нї одної точки, щоби єї добре не оглянути і не розслїдити.

Цїлий день 18 грудня плавав яхт під розпятими вітрилами довкола побережа заливу Анкунтер. До того місця прибув 1828 року подорожник Стюарт, коли відкрив ріку Муррай, найбільшу в полудневій Австралїї. То вже не були зеленїючі береги острова Канґуру, але сумні, пусті простори, що здіймали ся понад низькими берегами. Тут і там можна було доглянути сїрі скали, або піскові лави, а всюди було пусто.

В часї тої дороги осада мусїла бороти ся з величезними трудами; однако моряки не жалували ся. Майже все був з ними льорд Ґленарван з невідступним Паґанелем і молодим Робертом. Они хотїли на власні очи відкрити хоч які небудь слїди *Брітаннії*, але всї їх заходи були даремні Австральскі береги так само нїчого їм не сказали як і земля Патаґонії. Однако не годило ся тратити надії, доки не допливуть до місця, котре в документї виразно вказує ся.

Дня 20 грудня причалив корабель до пригірка Бернуілї, що лежить на самім кінци заливу Лесепед і не найдено нїчого. Однако з того ще не виходило, щоби документ мав містити фальшиві вісти. *Брітаннія* розбила ся перед двома роками; море могло а навіть мусїло рознести і знищити рештки корабля. Впрочім Австралїйцї, котрі такі пригоди кораблїв, як кожді прибережні народи, чують вже з далека, певне забрали і поховали і найдрібнїйші річи з корабля, а коли Гаррі Ґрант і єго два товариші попали в їх неволю, то без сумнїву дикуни загнали їх в середину краю.

Але в такім случаю упадала одна з найсьміливійших здогадок Паґанеля. Доки ішло о Арґентину, то ґеоґраф міг цїлком справедливо говорити, що числа документу відносили ся, не до місця, де розбив ся корабель, лише до місця самої неволї. І справдї великі ріки пампасів і инші менші, що до них впадають, могли занести до моря цїнний документ. Але в тій части Австралїї, де они тепер були, дуже мало рік, які переходили би через трийцятий семий рівнобіжник. Що більше, Ріо Кольорадо і Ріо Неґро пливуть до моря через пусті, безлюдні простори, коли між тим головні ріки австралїйскі Муррай, Ярра, Торренс і Дерлїнґ, або впадають одна до другої, або до океана такими устями, котрі стали вже пристанями великих і оживлених міст. Отже звідки то могло бути, щоби фляшка з документами могла переплисти по водах, куди тілько кораблїв їздить і дістати ся аж до Індийского океана.

Ту обставину не могли не замітити подорожні. Здогади Паґанеля добрі, коли ішло о Патаґонію, не могли приложити ся до Австралїї. Паґанель сам то признав в розмові з майором. Очевидно було, що степені означені в документї відносили ся лише до місця розбитя, отже і фляшка мусїла дістати ся в море лише в тім місци, де розбив ся корабель *Брітаннія* т. є. на західнім побережи Австралїї.

Помимо того, як справедливо замітив Ґленарван, не можна було вірити, що капітан Ґрант не попав в неволю Індиян. Впрочім він сам згадує о тім тими словами: *і стануть невільниками диких тубольцїв.* Отже не було нїякої причини глядати конче невільників під трийцятим семим рівнобіжником, коли они могли бути і деинде.

Ту справу довго обговорювано а вкінци так порішено: коли не найде ся слїдів розбитого корабля коло пригірка Бернуілї, то не остає нїчого иншого як повернути до Европи. Гляданя були би безуспішні, але мимо того подорожні совістно і відважно виповнили би свій обовязок.

Така постанова дуже засумувала цїлу осаду яхту, а Роберта і Марию Ґрант доводила до розпуки. Ідучи на берег в товаристві льорда і леді Ґленарван, та майора, Паґанеля і Джона, чули дїти капітана Ґранта, що справа уратованя їх вітця має рішити ся. Мусїла рі·

летів почтовий голуб, котрого випущено на повне море з корабля „Ґірондейль“. Він улетів за 4 години і 46 секунд 465 клм. або 97 клм. на годину. В липни 1876 р. відбули ся перегони курierского поїзда і почтового голуба між Довром а Льондоном. Голуба випущено з вікна вагона, коли поїзд був вже в повнім ході. Насамперед підніс ся він в гору і там заки пустив ся в сторону Льондона став лїтати широкими колесами. Тимчасом поїзд мчав ся як стріла наперед. Здавало ся, що сила пари побідить малого голуба, тимчасом коли поїзд приїхав до Льондона, сидів вже голуб 25 мінут в своїм голубнику і їх горох. Отже той птах летів незвичайно скоро, бо 120 кільометрів на годину. Ішпанець Монрава з міста Валядолїд одержав за свого голуба нагороду за то, що він перелетів за одну годину 140 кільометрів, т. є. 2647 метрів на мінуту. Аби зрозуміти, яка то скорість, то досить порівнати той лет зі скоростию вітру. Після найновійших дослідів метеорольоґічних віє вітер в часї сильної бурі зі скоростию 1740 метрів на мінуту, а ґураґан 2400 метрів. Отже голуб Монрави летів скорше як ґураґан. Скорше від голубів можуть летїти хиба одні ластівки. Уласкавлена ластівка, котру привезено до Парижа і випущено, долетіла до свого гнїзда, віддаленого о 160 кільометрів за одну годину, отже летіла па мінуту 2666 метрів. З инших птахів пролїтають бекаси 85—90 клм. на годину, дикі качки 66—72 клм., журавлї і бузьки 72 клм., чаплї 60 клм., чайки 59 клм., дикі гуси 48 клм., ворони 42 клм. З комах летять найскорше мабуть пчоли, бо легко перелїтають 1000 до 1200 метрів на мінуту, або 60—72 клм. на годину.

— **Родинна драма**. В селї Капукампулуй на Буковинї мав молодий паробок любовні зносини з гарною жінкою свого сусїда. Сими днями лучило ся так, що чоловік пішов на роботу, а до жінки прийшов паробок і з нею забавляв ся. В тім вернув чоловік і бачив через вікно, як она дуже любить паробка. Виходу тут не було; отже скоро рішив ся паробок і стрілив з револьверу два рази крізь вікно, але не вцїлив. Розлючений господар виломив двері до своєї хати, вхопив рушницю і одним вистрілом положив паробка трупом. На другий день він сам ставив ся судови в Ґураґоморі і признав ся вповнї до зробленого злочину.

— **Пес спаситель житя**. З Мишкольця па Угорщинї доносять о такій пригодї: В недїлю около півночи пробудило вите пса крамаря Фрідмана. Він вискочив з постели засьвітив і вибіг на подвірє. Ніч була дуже темна. До крамаря прискочив пес і став довкола него бігати, а відтак пустив ся з брехотом наперед і опинив ся на краю подвіря під парканом. Фрідман посьвітив і побачив, що о паркан була оперта велика деревляна скриня. Він хотів єї відсунути, але она була за тяжка. Тимчасом пробудив ся Фрідманів сусїд, а увидївши єго в такій пізній годинї зі сьвітлом на подвіри, прийшов до него. На крик сусїдів побудили ся люди в обох домах і зібрали ся довкола скринї. Коли відірвано віко, побачено в скрини молоду 17-лїтну дївчину, що лежала скорчена і безпритомна в серединї. Прикликаний лїкар привернув єї по довгих заходах до житя, але она знов заспала. Догадують ся, що дївчину мусїв хтось силою упхати в скриню та що тут іде о якийсь злочин. Полїция не вислїдила доси злочинця, але одно певне, що дївчина завдячує жите розумному псови.

— **Зловив ся.** Одна баварска часопись оповідає о такій веселій пригодї: В народній школї в однім з баварских міст не хотїв 12-лїтний хлопець селянина учити ся, а коли учитель єго десь не десь карав, він все жалував ся батькови-селянинови. Але хитрий хлопець загадав раз на все позбути ся школи і прийшов раз з великим плачем до дому, жалуючи ся, що учитель єго бив немилосерно і він через те цїлковито оглух. Батько був у великій розпуцї і хотїв пімстити ся за свого улюбленого синка. Пішов він до лїкаря і зажадав сьвідоцтва лїкарского, що син оглух від побитя учителем. Лїкар пробував на всї способи, та дарма, здавало ся, що хлопець і найсильнїйшого голосу не чує. Взяв ся лїкар на штуку і каже до свого помічника по тихоньки: „Здає ся, що в серединї все знищене, але я не можу побачити докладно; тож принесїть менї ніж, аби я ухо відрізав“. Відразу вирвав ся хлопець з рук лїкаря і з криком втїк з хати, а засоромлений батько заплатив лїкареви за нагле і щасливе вилїчене сина.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 9 липня. В мінїстерстві справ внутрішних відбула ся нарада над зміною закона о забезпеченю робітників на случай нещастя.

Париж 9 липня. Вчера вечером повторили ся перед полїциєю знову розрухи і аж войско мусїло робити порядок.

Константинополь 9 липня. Вісти о якійсь недузї султана суть зовсїм безосновні. На грецкій граници панує повний спокій і нема нїякої причини до занепокоєня.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1896, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Підволочиск	6·00	2·11	—	—	9·30	10·45	—
Підвол. з Підз.	6·14	2·25	—	—	9·48	11·12	—
Черновець	6·10	—	—	10·15	2·45	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·25	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·15	—	—	—
Мушини на Тарнів	8·40	11·00	—	4·40	—	6·45[1]	—
Гребенова [2])	—	—	—	—	9·35	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	5·22	9·35	3·05	7·22
Зимної Води [4])	—	—	—	—	1·32	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	1·20	—	—
Брухович [6])	—	—	—	—	3·20	—	—
Янова [7])	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Янова	—	—	—	9.45[8]	1·05[9]	3·00[10]	6·25[8]

[1]) Від 1 червня до 30 вересня. [2]) Від 10 липня до 31 серпня. [3]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [6]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [7]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня кождого дня. [8]) Від 16 червня до 31 серпня що день. [9]) Від 16 червня до 31 серпня в недїлї і сьвята. [10]) Від 16 червня до 31 серпня в тиждневі дни.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	8·55	6·55	9·30	—
Підволочиск	2.34	10·05	—	8·05	510	—	—
Підвол. з Підз.	2.18	9·50	—	7·42	4·45	—	—
Черновець	9·55	—	—	2·01	7·28	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·13	—	—	—
Белзця	—	—	—	—	5·45	—	—
Мушини на Тарнів	5·10[1]	—	—	8·55[2]	6·55	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·51[3]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·00	1·51[4]	10·10
Врухович [5])	—	—	—	—	—	8·03	—
Брухович [6])	—	—	—	—	—	8·25	—
Янова	—	—	—	7·50[7]	—	5·28[8]	8·54[8]
Янова [9])	—	—	—	—	1.10	7·48	—

[1]) Від 25 червня до 15 вересня. [2]) Від 1 червня до 30 вересня. [3]) Від 10 липня до 31 серпня. [4]) Зі Сколвого тільно від 1 мая до 30 вересня. [5]) Від 1 мая до 25 червня і від 15 серпня до 6 вересня. [6]) Від 26 червня до 14 серпня. [7]) Цїлий рік. [8]) Від 16 червня до 31 серпня. [9]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від **львівского**: коли на зелїзници 12 год., то на **львівскім** годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

шити ся, бо Паґанель дуже справедливо доказував, що коли би корабель був розбив ся о скали при всхіднім побережи, то Ґрант і єго товариші були би вже давно вернули до Анґлїї.

— Не треба тратити надії — повтаряла леді Елена до молодої дївчини, що сидїла коло неї в човнї, котре несло їх до берега. — Господь не опустить нас!

— Так, міс Мариє — сказав Джон — звичайно так буває, що коли чоловік вичерпає всї средства людскі, приходить єму Господь на поміч і отвирає та промощує єму дорогу новим і непередвидженим способом.

— Дай Боже, щоби так було як кажете — відповіла Мария.

Берег був віддаленний вже лиш о 120 сяжнів і легко спускаючи ся закінчував прпгірок, що на дві милї заходив в море. Човно вплило до малої пристани, утвореної самою природою серед коралевих лав, котрі що йно наростали у водї і з часом мають зробити ланцух довкола полудневої части Австралїї. Але такі як они були в тій хвили могли роздерти спід корабля і хто знає, чи *Британнія* як раз в тім місци не розбила ся і не погибла разом з усїм, що на нїй було.

Подорожні *Дункана* причалили без труду до цїлком пустого берега. Громади стрімких скал творили прибережний пояс, на пістьдесять до вісімдесять стіп високий. Тяжко було би добути той природний мур без помочи драбин і гаків. Однако на щастє Джон Менґлїс вже заздалегідь найшов пролом в тій стїнї о якої пів милї на полудне. Той пролом утворив ся в наслїдок того, що скали розвалили ся, імовірно під напором морских филь в часї весняних бурий.

Ґленарван з своїми товаришами пустив ся туди і по досить прикрій дорозї вийшов аж на вершок скали. Роберт вручний як кіт лазив по найнедоступнїйших і найвисших скалах та викликував у Паґанеля завість, хоч він о много випереджував спокійного і повільного майора.

Аж з тої висоти могли обняти оком околицю, що перед ними лежала. То була розлога рівнина, заросла корчами і терном. Ґрунт був цїлком яловий. Ґленарван порівнував єго до околиць долїшної Шкотії, а Паґанель до неурожайних степів Бретанії. Але хоч здавало ся, що в тій пустини нїхто не мешкає, побачили подорожні в віддаленю кілька будинків, що сьвідчили о присутности чоловіка і то не дикого, але чоловіка трудолюбивого і просьвіченого.

— Вітрак! — крикнув Роберт.

Справдї в віддалею яких трех миль видко було як крила вітрака обертали ся скоро під напором вітру.

— А, таки правда, вітрак! — повторив Паґанель, глядячи в ту сторону крізь свою люнету. — То будинок і милий і пожиточний; він все розвеселює мої очи.

— Ходїм там чим скорше — сказав льорд Ґленарван.

Пустили ся в дорогу і за пів години побачили рілю справлену людскою рукою, що мило виріжняла ся від пустарів довкола. Вже не корчі, але живі плоти окружали лише недавно викорчовані простори; кілька волів і коров пасло ся на лугах, обсаджених великими акациями, спровадженими з острова Канґуру. Вслїд за тим появили ся лани вкриті збіжем, стоги сїна, що стояли рядом як улї, новонасаджений лїсок і пречудний огородець; дальше шопи, господарскі будинки, дуже практично розміщені, а вкінци домок, простий але вигідний, над котрими здіймали ся широкі крила вітрака.

(Дальше буде.)

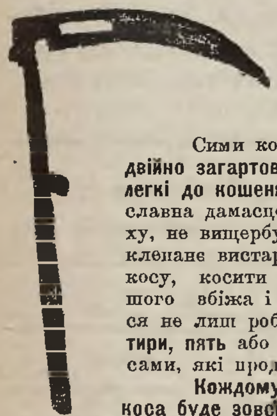
Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові. 8

Е. ПАТРАХ в Стрию (в Галичині)

давнійше **Л. І. Патрах**

по смерти брата обійнявши торговлю полагоджую всї справи.

Коси з маркою сїчкарня

з англійскої срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надзвичайно **легко косити. Они подвійно загартовані, ріжуть остро, остають ся довго острими, легкі до кошеня і такі гнучні,** як найлучша, на весь сьвіт славна дамасценьска сталь. Они перетинають зелїзну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся. Одно клепане вистарчує на кілька днїв. А виостривши раз таку косу, косити можна нею **120** до **150 кроків** і найгустійшого збіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошенє, і то о **чотири,** пять або **шість разів** в порівнаню з звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсїм така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разї перемінюю косу 5—6 р

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слїдуючій цїнї.

Довг. цїл. к.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	цтм.
Цїна 1 кос.	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	кр.
На 5 клґ. іде	14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5	кос

Марморовий камінь до остреня коси.

Довгота стм.	18	21	22	25	вкінци звичайні брусики мармор.
Цїна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком 1 злр. 20 кр.

Посилка найблившою почтою лише **за готівку або посліплатою.** оплата почтова при пакетах до 5 клґр. коштує 10 кр.

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при замовленю 20 кіс цїлу.

Пересторога перед обманцями! Сего року, 1896, зголосило ся в Галичинї много фирм, що розсилають тандитні коси і друкують фалшовані похвальні листи в циркулярах, котрі розсилають. В цїлім циркуляри анї одного слова правди! Хотять когось ошукати. Поважані Панове, не дайте ошукувати ся! Як найбільше упевненє даю, що ґваранцию таку як я даю, не дає жадна инша фирма — бо я нехочу нїкого ошукати. Правдиві коси лиш ті, на котрих вибита фирма **L. J. Patrach в Стрию** (Галичина).

При десятьох косах даю 11ту і один брусик — при 30, коси 4 і 4 брусики дармо. 59

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика число 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальных.

С. Кельсен у Вiдни

поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем.— Збірники на воду. — Комплєтні уряджена купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8.

На жаданє висилає ся катальоґи.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.